

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa akcijā “Sauliesziedi prezidentei” Turaidā, Dainu kalnā, 2007.gada 1.jūlijā

Sveicināti, mani mīļie, šajā skaistā latviskā vietā ar latvisko saulīti mūsu vidū!

Te ir sanākuši ziedi no visas Latvijas, katrs ir savu ziedu sūtījis, un kaut vai vienu vienīgu ziedu mēs liekam kopējā vainagā, tā kopējā saules zīme, tā saule, kas uzplaukst, ir lielāka par katru no mums, tā veido mūsu kopības sauli, un es novēlu, lai šī saule spīd pār mums un pār Latviju mūžīgi mūžos!

Izrādās, ka tieši šajā dienā pirms 17 gadiem vēl pirms Latvijas neatkarības pasludināšanas, es biju šeit kopā ar tautu tajā brīdī, kad tika iesvētīts Induļa Rankas Austras koks, un runāju toreiz par to, ka Austras ir tā rītausma, kas parādās pirms saullēkta, tā ir pirmā jausma par to, ka gaisma tūliņ drīz atspīdēs, un, lūk, gadu vēlāk Latvija bija jau brīva, un brīva tā bija tāpēc, ka Latvijas tauta bija spējīga šo savu brīvības mīlestību, šo mīlestību pret Latviju saglabāt un sekot šai gaismas un brīvības idejai.

Mēs esam tagad kopīgi nostaiģājuši šos 8 skaistos un smaga darba pilnos gadus, un pār mums ir bijuši gan lietūs, gan pērkona brīži, gan skaistas laimes un saules apspīdēti brīži, tieši tā, kā tas dzīvei pienākas. Man šķiet, ka tagad, šoreiz kopā sanākušiem, mums pienāktos pie šīs skaistās saules zīmes uzdziedāt atkal vienu saules dziesmu, bet šoreiz visiem kopā. Šodien esam piedzīvojuši gan lietūs, gan pērkonus, gan saulīti atkal uzspīdam. Domāsim par šo saulīti māmuliņu, lai tā par mums visiem un par Latviju gādā un dala mums bagātīgi savas debesu veltes.

Pērkons veda vedekliņu
Pār Daugavu šai zemē,
Saule veda velšu pūru
Visus mežus pušķodama.
Ozolam vaska cimdi,
Liepai mēļa villainīte,
Sīkajam kārkliņam
Zaļa vara pakaviņi.
Sauls meita sidrabota
Pūriņš zelta lapiņām,
Zīda cimdi, zīda zeķes,
Zīda visi prievietiņi.
Saule veda dārgas veltes,
Savu meitu izdodama,
Vienam šo, otram to,
Man to miežu arājiņu.
Mani mīļie,

Jūs redzat, cik kopībai liels spēks. Ziedu pa ziedam mēs veidojam sauli, un balsi pie balss mēs veidojam kori, un darbs pie darba mēs veidojam savu valsti, un ejam katru dienu uz priekšu. Tā ir liela likteņa dāvana, ka mums ir izdevies atgūt šo zemi, kas pirms 17 gadiem bija tikai cerība, mums nebija pārlicības, vai tā reiz atkal brīva būs. Ļoti daudz kas ir noticis pa šiem gadiem. Tie nav bijuši viegli gadi, daudziem tie ir bijuši īpaši smagi, un to visu es kā prezidente saprotu tikpat labi kā pirms prezidentūras, un kā to sapratīšu līdz mūža galam.

Ticiet man, viss mans mūžs no agrākās bērnības ir pagājis Latvijas mīlestības zīmē. Daudzus gadus atpakaļ man kāds vaicāja: “Ja tu ticētu reinkarnācijai, un ja tev būtu izdevība atdzimt šajā pasaulē un iepriekš jau izvēlēties, vienalga, kurā zemē tu gribētu piedzimt, un vienalga, ko kādā citā mūžā sasniegt, ko tu vēlētos?” Es toreiz tā nopietni to pārdomāju, un no sirids dziļumiem varēju Visumam nosūtīt tikai šo vienu vēlmi, ka es arī kādā citā dzīvē gribētu vien atdzimt šajā pašā manā dzimtajā zemē, no kuras mani liktenis bija šķīris tik ilgus gadus, un es lūdzu, ja man būtu tāda likteņa dāvana, kaut citā dzīvē, - atgriezties savā zemē un strādāt, un kalpot Latvijas labā šeit pat, uz šīs Latvijas zemes, kopā plecu pie pleca ar Latvijas tautu, ne tikai to, ko man izdevās darīt tālumā svešatnē esot.

Es to uzskatu kā laimes, kā Dieva dāvanu. Es esmu pateicīga par šo izdevību man kā Valsts prezidentei būt šeit, ar jums kopā, brīvā suverēnā Latvijas zemē, un pielikt savu roku pie tās izaugsmes, pie tās atdzimšanas un tālākveidošanas. Es pateicos ikvienam no jums par jūsu darbu, ko esat veltījuši mūsu dzimtajai zemei, ar savu pārlicību, ka tās ir mūsu mājas. Un es vēlētos uzsvērt, ka šīs ir mūsu mājas visiem, ne tikai tiem, kam senči ir bijuši līvi vai latvieši. Jebkurš, kas jūtas un ir ar šo zemi saistīts vai nu daudzās paaudzēs vai arī tikai nesen tai pievienojies, visi, kam šī zeme ir dārga un mīļa, visi tai pieder, visi tai ir vajadzīgi, visi jūs manās domās un pārlicībā esat latvieši.

Mēs visi esam latvieši kopā, un mēs visi, kā šo skaisto ziedu sauli veidojot, ar saviem darbiem varam gādāt par to, lai saule tiešām spīd pār mūsu zemi, un lai mēs tiešām spējam visiem pērkoniem un zibeņiem cauri izdzīvot, pārvarēt grūtības, pārvarēt dzīves smagumus un grūtumus, un dažkārt vilšanās, kas kādreiz notiek. Mēs nonākam konfliktos ar citiem, mums rodas domstarpības, bet tā ir normāla daļa no mūsu dzīves, tāpat kā vienmēr saulei ir arī ēnas puses, tāpat kā debesis ir brīžam zilas, bet brīžam tās aptumšo tumši mākoņi. Viss tas pieder pie dzīves, bet kas mūs virza uz priekšu, ir pārlicība, gara spēks, un tā ir mīlestība.

Šodien, šeit, koncentrēti šajā ziedu saulē es jūtu visu mīlestību, kas sakopota ir atnākusi šeit no visām Latvijas malām. Es novēlu, lai Visuma garīgajā plāksnē šī ziedu saule paliek mūžīgi, un garīgi mūs visus vieno, un lai grūtos brīžos vienmēr atgādina, ka šo sauli mēs varam un spējam veidot visi kopā. Mēs to veidojam, šo skaisto sauli, šo gaismas sauli, kopā ar savu pārlicību, ar savu mīlestību. Paldies par šiem skaistajiem gadiem, kad man ir bijusi tā laime būt ar jums kopā. Es cenšos visu mūžu palikt uzticīga Latvijai, es darīšu to līdz sava mūža galam. Šobrīd es atvados no jums kā Valsts prezidente, bet kā Vaira es palikšu vienmēr jūsu vidū līdz savai pēdējai elpai.